

ת"פ 15338/08/11 - מדינת ישראל נגד פואד גבאלי, פארס גבאלי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 15338-08-11 מדינת ישראל נ' גבאלי ואח' 17 דצמבר 2014

בפני
בעניין: כב' השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. פואד גבאלי
2. פארס גבאלי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה המתמחה גב' חן כורם

הנאשמים בעצמם וב"כ עו"ד ליאת פרייברג ממשרד עו"ד יוסי זילברברג

מתורגמן לשפה הערבית מר חייט נעים

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום בעבירות כדלקמן: **לנאשם 1-** הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); איומים לפי סעיף 192 לחוק; ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף (1)274 לחוק.

לנאשם 2- ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיפים (1)274 ו-25 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום **רמי חסון** (להלן: "חסון"), **ניזאר ערפאת** (להלן: "ערפאת"), **אופיר שפצוב** (להלן: "שפצוב"), **אור מרדכי** (להלן: "מרדכי") ו**ג'אלל שיבלי** (להלן: "שיבלי") הינם שוטרים במג"ב (להלן: "השוטרים").

ביום **2.8.11** מסגרת תפקידם במהלך פעילות משטרתית בטייבה, עצרו השוטרים ליד ביתם של הנאשמים. משהבחין חסון באחר הבורח מחצר הבית, דלק אחריו בריצה מסביב לבית, אך לא הצליח לאתרו.

בסמוך לכך ביקשו השוטרים מרדכי, שפצוב, וערפאת **מנאשם 1** לפתוח את שער הבית, כשהם מזדהים כשוטרים וחובשים כובעי זיהוי משטריים.

עמוד 1

משלא שעה נאשם 1 לבקשתם- קפצו השוטרים מעל לשער הבית, ונאשם 1 צעק ואיים על השוטרים, נטל מקל, ואיים לפגוע בהם באמצעותו.

בתגובה - ביקשו השוטרים לעכב את נאשם 1, אולם הוא החל להשתולל ולצעוק וסירב להתלוות אליהם.

נאשם 1 פתח בהליכה מהירה מן המקום, ובתגובה ניסו השוטרים חסון וערפאת לתפוס בידו והודיעו לו כי הוא עצור. בין נאשם 1 לשוטרים התפתח מאבק, במהלכו התנגד נאשם 1 למעצר, ותוך כדי כך- חטף את אקדחו של השוטר מרדכי מנרתיקו והכניס אצבע להדק, אך השוטרים הצליחו לקחת מידי את האקדח ואזקו אותו.

בהמשך, הגיח **נאשם 2** לעבר השוטרים כשבידו אבן גדולה וניסה לזרוק אותה לעברם, מיד לאחר מכן-נטל אבן נוספת והרימה לעבר השוטרים.

לאחר שהוזהר, ירה השוטר שפצוב כדור מאקדחו באוויר, השוטר ערפאת התיז לעבר פניו של נאשם 2 גז לפל, והאחרון ברח מחצר הבית לתוך הבית ושם נאזק.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו בכתב האישום ויורשעו בגינו.

2.

בעניינו של **נאשם 1**- המאשימה תטען ל-10 חודשי מאסר בפועל, וב"כ הנאשם יטען באופן חופשי

בעניינו של **נאשם 2**- המאשימה תטען לעבודות שירות, וב"כ הנאשם יטען באופן חופשי.

3. מחוות דעת הממונה בעניינו של נאשם 1 מיום 6.10.13 עולה כי הינו כבן 57, נשוי ואב לחמישה ילדים. אינו עובד מזה 5 שנים בוגר 9 שנות לימוד.

מתבקשת דחייה לצורך קבלת הערכת משטרת ישראל בעניינו.

מחוות דעת הממונה בעניינו מיום 24.11.13 עולה כי הנאשם יכול לעבוד בעבודות שירות במאמץ פיזי מוגבל. על פי מכתב מרופא מטפל -סובל מלחץ דם גבוה, וסוכרת. מטופל באופן קבוע בתרופות, ושולל שימוש באלכוהול סמים או רקע פסיכיאטרי.

משטרת ישראל מתנגדת להעסקתו בעבודות שירות הואיל ומשתייך למשפחה המשמשת כזרוע של ארגון פשיעה של משפחת חרירי בטיבה. למשפחת הנאשם קיים סכסוך דמים עם ארגון פשיעה עבד אל קאדר מטיבה, והנאשם הינו חבר ארגון ועבריין פעיל.

מחוות הממונה על עבודות שירות בעניינו מיום 10.3.14 עולה כי פנו שוב למשטרה וזו שבה על עמדתה לפיה קיימת התנגדות להעסקתו בעבודות שירות. עוד צוין כי בתיקו המודיעיני התווספה ידיעה נוספת בעניינו המעידה על המשך פעילות פלילית.

מחוות דעת הממונה בעניינו מיום 31.8.14 עולה כי הוא אינו מתאים לעבודות שירות נוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או חייו של אדם לרבות הנאשם, בהתבסס על חו"ד של המשטרה.

ע"פ סעיף 51ב(1)(1) לחוק מקום בו המשטרה מוצאת אדם לא מתאים לביצוע עבודות שירות, ומדובר בחשש לפגיעה בגופו או חייו של אדם המעמיד בסכנה את המועמד או פגיעה בשלום הציבור, המועמד לא יומלץ בפני בימ"ש על מנת למנוע התפתחות אירוע שלילי במקום עבודתו ואין הדבר מוגבל לשטח זה או אחר. במקרה זה, אין מדובר במגבלה בה מבקש הממונה לבחון מקום השמה בין מעסיקים שונים.

מחוות דעת הממונה בעניינו מיום 28.10.14 עולה כי הביע הסכמתו לביצוע עבודות שירות.

הממונה פנה פעם נוספת למשטרה, שהסירה מצידה את התנגדותה להעסקתו בהגבלה באזור הצפון והדרום, והותירה התנגדות להעסקתו באזור המרכז בלבד.

ככל שבימ"ש יחליט על השמתו **בדרום** - יועסק בירושלים ב"איכלו רעים", החל מיום **30.12.12**.

ככל שבימ"ש יחליט על השמתו **בצפון** - יועסק במועצה דתית אור עקיבא, החל מיום **24.12.14**.

מחוות דעת הממונה בעניינו של נאשם 2 מיום 23.10.14 עולה כי מחו"ד נזירולוג מומחה - אינו כשיר לבצע עבודות שירות. הנאשם כבן 35, סובל ממחלת אפילפסיה קשה ועמידה לטיפול, סובל ממספר התקפים מידי לילה, הגורמים לו לכאבי ראש קשים.

לא עובד כלל, ולא מסוגל לעבוד בכל סוג של עבודה.

זומן פעם נוספת בחלוף חצי שנה, אך לאור אישורים רפואיים שהוצגו בפני רופא שב"ס - עדיין אינו כשיר רפואית לביצוע עבודות שירות.

4. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון לאחר ששמיעת ההוכחות הסתיימה כמעט במלואה.

הנאשמים תקפו חיילי צה"ל המשרתים במשמר הגבול.

מדובר באירוע מתמשך, במהלכו התפתח מאבק בין הנאשמים לשוטרים, הנאשם 1 הפריע והתפרע, ותוך כדי מאבק אף חטף אקדח של אחד השוטרים, אחז בו והכניס אצבע להדק. נאשם 2 אף הוא ניסה ליידות אבנים בשוטרים.

המחוקק קבע עונש מינימום של מאסר בפועל בעבירה של תקיפת שוטר, שנועדה להכשיל את תפקידו, משום שדמם של שוטרים אינו הפקר.

על בימ"ש להעביר מסר עונשי בלתי מתפשר - אחרת לא ניתן יהיה לצפות שאנשי רשויות אכיפת החוק יעשו תפקידם באמונה שהפוגע בהם יפרע בהתאם.

אלמלא פעל הנאשם 1 באלימות ניתן היה למנוע את האירוע, והשוטרים יכלו לפעול בשקט.

עמוד 3

מעשיו של **נאשם 1** הינם חמורים -הואיל וחטף נשק של השוטר, והאירוע יכול היה להסתיים באסון, כשהמרחק לירי הוא דק.

גם מעשיו של **נאשם 2** חמורים ומסוכנים, מקום בו יידה אבנים לעבר השוטרים, וסיכן אותם עד כדי שאחד השוטרים נאלץ לירות באוויר.

בעצם הודייתם בשלב זה שלא תיק, למעשה לא חסכו מזמנו של בימ"ש.

לגבי **נאשם 1**, העונש הראוי הינו 10 חודשי מאסר בפועל לפחות, כשמובאים בחשבון קשיים ראייתיים, שבלעדיהם- היה העונש כבד הרבה יותר.

מעברו הפלילי של נאשם 1 עולה כי בעברו 4 הרשעות קודמות, כולל ריצוי מאסרים בפועל.

לגבי **נאשם 2**, מכיוון שעל פי חוות הממונה אינו כשיר לביצוע עבודות שירות לאור מצבו הבריאותי- עותרת המאשימה להשתת מאסר מאוזן בפועל. לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות בתקיפת שוטר והפרעה לשוטר, בגין הושת עליו מע"ת.

הנאשמים היו עצורים בתיק זה בין התאריכים **2.8.11-9.8.11**.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להטיל על הנאשמים מאסרים בפועל, לצד מע"ת וקנס.

ב"כ הנאשמים טען לעונש כי אליבא הסדר הטיעון - לא התבקש קנס בעמדת המאשימה.

מדובר בתיק ישן משנת 2011. הוסכם בין הצדדים כי יש בעייתיות בעצם כניסת השוטרים לתוך ביתם של הנאשמים בהעדר היתר, ועד בעיות ראייתיות- כמו: התזת גז פלפל על נשים וילדים, ירי של שוטרים ללא הסבר, טענות בדבר סלע ומקל טוריה שלא נמצאו בזירה, ושלילת האקדח - שלא צוינה ע"י חלק מהשוטרים.

הנאשמים שוחררו ממעצרם בתיק זה הואיל ובימ"ש התרשם כי מדובר באירוע שהתלקח ולא היה מתוכנן.

האירוע ארע בתקופת הרמדאן, שעה לפני סיום הצום, כש**נאשם 1** קרא מהקוראן, והשוטרים נכנסו לבית, ללא כל רגישות, באופן לא חוקי, וללא כל סיבה.

ההגעה להסדר טיעון בנסיבות אלה הינו בשל אשם תורם מצדם של הנאשמים לאירוע.

המאסרים הקודמים אותם ריצה **נאשם 1** בעברו היו לפני 16 שנים, ועומדים לפני מחיקה.

נאשם 2 סובל מ-100% נכות.

מאז ביצוע העבירות ב-2011, שהו הנאשמים תקופה במעצר, ולאחר מכן במעצר בית, ורק לאחר מכן הקלו בתנאיהם כשבמהלך תקופה ארוכה היו אלה תנאים לא פשוטים.

לנאשם 1 יש מתחם בו מתגוררים כל ילדיו, יש לו מתחם לתיקון תקרים ממנו מתפרנסים בני המשפחה, וכל הילדים שלו עובדים שם.

נאשם 2 תלוי באביו, גר אצלו עם אשתו והילדים, אינו עצמאי ונתמך בו.

התנהגותו באירוע נבעה מכך שראה מה קורה לאביו עם השוטרים.

אתמול נפטר חמו של נאשם 2 באופן פתאומי, ונקבר בחצות הלילה.

בנסיבות אלה לא מדובר בעבירות רכוש ולכן אין טעם להטיל קנס על הנאשמים.

לאור כלל האמור, מתבקש בימ"ש לגזור על נאשם 1 -עבודות שירות, ועל נאשם 2 -מאסר מותנה, כל זאת ללא קנס.

נאשם 1 הוסיף כי יש לו חמישה ילדים, שלכל אחד מהם ילדים משלו- והם כולם מתגוררים אצלו. הם מתפרנסים, קמים מוקדם בבוקר ומסיימים את העבודה בלילה. חלק מילדיו עובדים בניהול מוסך בכפר סבא ובנתניה, ומתפרנסים מבלי לעשות בעיות.

מסכים לבצע עבודות שירות היכן שיוטל עליו.

בנו (נאשם 2) חולה, כל היום צמוד אליו, והוא לוקח אותו לבדיקות ולבית חולים, ולכן מבקש מבימ"ש להתחשב במצב.

נאשם 2 הוסיף כי הינו אב לשלושה ילדים, וכל השבוע צריך להיות בבית חולים כיוון שיש לו בדיקות.

5. הכרעה

שיבוש עבודתם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק, פגיעה בהם, כמו גם במהלך התקין של ביצוע תפקידם, הינן עבירות חמורות.

מדובר בפגיעה בערכים מוגנים של הגנה על חייהם ושלומם של העושים מלאכתם במסגרת רשויות אכיפת

החוק, לצד שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק (סעיף 40ג(א) לחוק).

על חומרתן הרבה של עבירות אלימות המופנות בעיקר כנגד שוטרים ואנשי רשויות אכיפת החוק, במסגרת מילוי תפקידם, עמד בית המשפט פעמים רבות. וכך נקבע בע"פ 8704/08 סמי הייב נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 23.4.09).

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן."

מידת הפגיעה של **נאשם 1** בערכים אלה, הינה בינונית, הואיל ומדובר בסירובו לשעות להוראות השוטרים, באיומים במקל ומאבק פיזי שניהל עם השוטרים, בחטיפת אקדחו של אחד השוטרים והכנסת אצבע להדק, באופן המסכן חיים, ובהתנגדות פרועה ואלימה לעיכובו ולמעצרו.

פגיעתו של **נאשם 2** הינה נמוכה-בינונית, הואיל וחלקו באירוע קטן יותר (סעיף 40ט(א)(2) לחוק), אך עדיין חמור, מקום בו ניסה לזרוק לעבר השוטרים אבן גדולה, שהינה נשק קר ועלולה להיות קטלנית, ואף הרים לעברם אבן נוספת.

על החומרה שייחס המחוקק לעבירות נגד שוטרים ניתן ללמוד מעצם העובדה כי קבע עונשי מינימום לצידן, כאשר העונש שהושת בצידה של עבירה לפי **סעיף 274 לחוק**, הינו עד חמש שנות מאסר ולא יפחת משלושה חודשים ולגבי עבירה לפי **סעיף 275 לחוק** - עד שלוש שנות מאסר ולא יפחת משבועיים ימים.

בהתאם ל**סעיף 40ג(א) לחוק וסעיף 40ג(א) לחוק**, מתחם הענישה הכולל בעבירות בהן הורשע **נאשם 1** נע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בעבירה בה הורשע **נאשם 2** נע בין 3 חודשי עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל.

לאור בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט(א) לחוק), הגם שאין חולק כי אין מדובר באירוע מתוכנן (סעיף 40ט(א)(1) לחוק), הרי שהתנהלותם של הנאשמים הייתה כה אלימה ומשוללת רסן, עד כי השוטרים נאלצו בתגובה לירות באוויר ולהתיז גז פלפל לעבר פניו של נאשם 2.

בנסיבות אלה של אלימות המערבת שימוש בנשק קר וחם - אך בנס לא הסתיים האירוע בפגיעה קשה יותר של מי מהמערבים, או חמור מכך - בקיפוח חיי אדם ובאבדות בנפש (סעיף 40ט(א)(3) לחוק).

חלקו הארי של כתב האישום בוצע ע"י **נאשם 1 (סעיף 40ט(א)(2) לחוק)**, כפי שהדבר מוצא ביטוי אף בעבירות בהן הורשע, בהשוואה לחלקו של **נאשם 2**.

לא זו בלבד שחלקו של **נאשם 2** קטן יותר, אלא שלא ניתן להתעלם מכך שמעשיו בוצעו על רקע העימות בין השוטרים - לאביו, **נאשם 1** - עליו ביקש להגן בסיטואציה שנוצרה (**סעיף 40ט(א)(5) לחוק**).

עם זאת, לאור בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות (**סעיף 40יא לחוק**), קיימים גם שיקולים לקולא בעניינם של הנאשמים.

הנאשמים הודו במסגרת הסדר טיעון לאחר שמיעת עדויותיהם של השוטרים המתלוננים בתיק, ולא בהזדמנות הראשונה, ועם זאת- שמיעת עדויות השוטרים היא שהעלתה בין היתר את קיומם של קשיים ראייניים שהכשירו את הקרקע להגעת הצדדים להסדר טיעון (**סעיף 40 יא(6) לחוק**).

נאשם 1, בן 57, נשוי ואב לחמישה ילדים וסב לנכדים, ומרישומו הפלילי עולה כי בעברו הרשעות קודמות שהתיישנו, בגין אף ריצה מאסרים קודמים בפועל (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

כל חמשת ילדיו מתגוררים במתחם מגוריו עד היום, ביחד עם בני משפחותיהם, העובדים ומתפרנסים ביחד בהיותם תא משפחתי מורחב.

נאשם 2, כבן 35, נשוי ואב לשלושה ילדים, מוכר כנכה בשיעור 100% בביטוח לאומי, ומרישומו הפלילי עולה כי אף בעניינו קיימות הרשעות קודמות שהתיישנו, ובכלל זה עבירות רכוש משנת 2001, כשבגין הוטלו עליו מאסרים מותנים.

בשל מצבו הבריאותי הוא אינו עובד, נתמך כלכלית ופיזית באביו, ואף אינו מסוגל לבצע עבודות שירות במסגרת תיק זה.

בנוסף, מדובר בחלוף זמן ניכר למן ביצוע העבירות באוגוסט 2011 ועד היום, היינו- כשלוש וחצי שנים, במהלכם לא נפתחו נגדם תיקים נוספים (**סעיף 40יא(10) לחוק**).

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות והשיקולים בעניינם של הנאשמים, ובשים לב לטענות בדבר קשיים ראייניים משמעותיים בתיק, בעיקר בנוגע לחוקיות הכניסה לבית הנאשמים, הגעתי למסקנה כי בנסיבות אלה, יש להשית את עונשו של **נאשם 1** ברף הבינוני של המתחם, היינו בריצוי מקסימום תקופת המאסר בדרך של עבודות שירות, המתאפשר לאור חוות דעת הממונה האחרונה שהוגשה בעניינו.

בכל הנוגע ל**נאשם 2** - הרי שלאור מצבו הבריאותי הקשה, חלקו הקטן יותר בכתב האישום, קשיים ראייניים והעדר עבר פלילי מכביד, מצאתי לנכון להטיל עליו ענישה החורגת לקולא ממתחם הענישה, שעניינה מאסר

מותנה משמעותי, וזאת לפנים משורת הדין ועל מנת ליתן לו הזדמנות לשקם עצמו ולא לחזור ולהסתבך בפלילים (סעיף 40ד(א) לחוק), כפי שעלה בידו לעשות מזה למעלה מ- 13 שנים.

6. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים - שיומר וירוצה בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה - בצפון, החל מיום **24.12.14** (במועצה הדתית אור עקיבא).

על הנאשם להתייצב ביום הנ"ל במשרדי הממונה על עבודות שירות במחוז צפון במתחם תחנת משטרת טבריה (יח' עבודות שירות, רח' הציונות 14 טבריה).

הובהר לנאשם, כי עליו להתייצב בזמן לביצוע העבודות, וזאת למרות המרחק הגיאוגרפי שבין ביתו ובין מקום ביצוע העבודות.

הובהר לנאשם, כי כל הפרה של ביצוע עבודות השירות עלולה להביא להפסקתן וריצוי העונש במאסר של ממש.

נוכח עיכוב ביצוע המאסר (בעבודות שירות) - ועל מנת להבטיח את התייצבותו שהנאשם לביצוע העבודות והשלמתן תיחתם ערבות עצמית על סך ₪ 5,000 ותעוכב יציאתו של הנאשם מהארץ.

ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירות אלימות ועבירות כנגד שוטרים.

נאשם 2

א. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך שלוש שנים מהיום שלא יעבור עבירות אלימות ועבירות כנגד שוטרים.

ב. קנס בסך 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום **28.2.15**.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ה, 17 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.